

ESPECTACLE

Oedipus Rex

Òpera-Oratori d'Igor Stravinsky LLibret de Jean Cocteau

Sinopsi

El 1925, durant el procés de composició de l'Oedipus Rex, Igor Stravinsky reflexionava sobre la peculiar decisió que suposava l'ús del llatí en la seva partitura: "La paraula és pur material, funcionant musicalment com un bloc de marbre o de pedra en una obra escultòrica o arquitectònica". Aquesta suggerent metàfora i la pròpia denominació d'"òpera-oratori" que l'autor va aplicar a la seva obra condensen una solució dramàtica que evita deliberadament la seva adscripció a les convencions d'un gènere concret. El desenvolupament tràgic és substituït per una presentació, hieràtica o distanciada, d'una peripecia enunciat per un narrador que, en exposar els fets mitjançant una llengua viva i vestit amb indumentària contemporània, actua com a mediador entre el públic i les figures escèniques. La proposta de la Companyia Per Poc es sosté en aquesta condició pètria o monumental que Stravinsky va voler convocar en la seva obra. Els personatges i el cor masculí adquireixen una presència escultòrica basada, amb extraordinària fidelitat, en màscares i restes arqueològiques procedents de l'antiga Grècia, que també mostren les empremtes que el pas del temps ha inscrit en ells. Fracturats i erosionats, aquests cossos de pedra pertanyen a la mateixa època en què Sòfocles va concebre el drama homònim del qual van partir Stravinsky i l'autor del llibret, l'escriptor francès Jean Cocteau. Entre els cantants i aquests fragments pètrics es produeix una continuada circulació i intercanvi. El cantant esdevé estàtua alhora que aquesta és impulsada tant per la música com per la força vocal de cadascun dels intèrprets. La dimensió ritual d'aquesta solució escènica es combina amb el recurs del teatre d'ombres que, inspirat al seu torn en les pintures que decoraven les ceràmiques gregues, serveix per recrear certs episodis —la pesta que assola Tebes o la trobada entre Edip i l'esfinx— així com aquells moments d'anagnòrisi o reconeixement. La pantalla esdevé un espai mental on es projecten els esdeveniments del passat, que es revelen als personatges des de la nova perspectiva tràgica. Una producció de la Quinzena Musical de San Sebastià i de la Companyia PER POC

«La proposta de la Companyia Per Poc es sosté en aquesta condició pètria o monumental que Stravinsky va voler convocar en la seva obra. Els personatges i el cor masculí adquireixen una presència escultòrica basada, amb extraordinària fidelitat, en màscares i restes arqueològiques procedents de l'antiga Grècia, que també mostren les empremtes que el pas del temps ha inscrit en ells.»

Crèdits artístics

Direcció d'escena: Santi Arnal i Anna Fernández

Direcció artística: Santi Arnal, David Cortés i Anna Fernández

Construcció de Titelles: Guoda Korsakaitė i Deimantė Krutulytė

Disseny d'il·luminació: NOXFERA

Producció i regidoria: BONVEHÍ

Ballarins: Pau Arnal, Alba Cerderiñai Berta Martí

Marionetistes: Santiago Arnal i Anna Fernandez

Agraïments: Can Grau, Ana Ortuño, Joana Badia, Bel-Alícia Jaume, Helena Ferrer i Frédéric Humbert

Fotografies de l'espectacle

Per Poc · Companyia de titelles · Barcelona

Web: perpoc.com · Email: info@perpoc.com